

Arrest

nr. 237 244 van 19 juni 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger
van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 25 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient, vergezeld van haar minderjarige zoon, op 16 september 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Op 1 juni 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd bij arrest nr. X van 27 februari 2017.

1.2. Op 20 december 2018 dient verzoekster een tweede beschermingsverzoek in. Op 25 april 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing waarbij de inoverwegingname van dit verzoek wordt geweigerd. Verzoekster dient hiertegen geen beroep in bij de Raad.

1.3. Op 24 mei 2019 dient verzoekster een derde beschermingsverzoek in.

1.4. Op 11 oktober 2019 beslist de commissaris-generaal tot de onontvankelijkheid van dit derde beschermingsverzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak. U bent een sjjiitische moslima van Arabische origine. U bent gehuwd met A.S.O.a.B. Jullie kregen samen een zoon, H.. Sinds 2008 werkte u bij ‘Al Shuhedaa’, de martelarenorganisatie. Op 17 augustus 2015 promoveerde u tot directrice van een afdeling binnen deze organisatie. U was verantwoordelijk voor een opvolgcommissie die de werken van een woonproject in Amara moest opvolgen. Begin september 2016 verliet, u samen met uw minderjarige zoon, Irak en dit uit vrees voor uw leven nadat u problemen kende op uw werk met een aan Al Dawa-partij gelinkt commissielid en een aan Sadr-partij gelinkte werknemer. U had toestemming gegeven om fondsen te betalen voor het voltooien van het woonproject maar stelde vervolgens onregelmatigheden vast in de werkzaamheden. U verliet uit vrees eind april 2016 uw woning en dook onder bij uw tante. In juni 2016 werd op de geven van uw woning ‘clan gevraagd’ geschreven. U bleef bij uw tante tot 9 september 2016 en verliet vervolgens, samen met uw zoon, het land. U kwam aan in België op 11 september 2016 en diende op 16 september 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 juni 2017 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), doch deze bevestigde in zijn arrest van 30 juli 2018 de door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) genomen weigeringsbeslissing.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, diende u op 20 december 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar de problemen die u voorheen kende in Irak en stelde dat uw echtgenoot en zijn broer omwille van deze problemen in augustus 2018 werden vermoord in Irak. Uw moeder zou ondertussen, eveneens omwille van deze problemen, Irak verlaten hebben en thans in Zweden verblijven waar ze de vluchtelingenstatus kreeg toegekend. U wees erop dat u hier alleen bent met uw zoon en stelde dat ook zijn leven in gevaar zal zijn ingeval van een terugkeer. U haalde verder aan dat jullie volledig geïntegreerd zijn in België. Uw zoon gaat naar school, u spreekt goed Nederlands, u bent ingeschreven aan de KU Leuven en u werkt hier. U heeft niets of niemand meer in Irak en wilde graag hier blijven met uw zoon.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende stukken neer : een kopie van uw moeders Zweedse identiteitskaart, een kopie van de overlijdensakte op naam van uw echtgenoot en een kopie van de overlijdensakte op naam van uw schoonbroer.

Op 25 april 2019 verklaarde het CGVS uw verzoek niet ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet het Belgische grondgebied niet en diende op 24 mei 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar de problemen die u voorheen kende in Irak, het feit dat u goed geïntegreerd bent in België en dat u bij een terugkeer niemand heeft in Irak. Uw moeder en uw zus zouden in Zweden wonen. U stelt nogmaals dat het leven van uw zoon in gevaar zou zijn in Irak. U geeft tevens aan dat uw schoonfamilie een grote sjjiitische praktiserende familie uit Kerbala is en dat zij na de dood van uw echtgenoot bij een terugkeer misschien uw zoon van u zullen afnemen, u gedwongen zullen uithuwelijken, u zullen betichten van een slechte moraal, u zou verstoten of u zouden doden. U voegt hieraan toe dat uw man niet zoals zijn familie was en dat er altijd al een conflict bestond tussen zijn en uw familie die niet praktiserend is. Ter staving van uw derde verzoek legt u de originele documenten voor van de kopieën die u in uw tweede verzoek reeds heeft voorgelegd, nl. de overlijdensakte van uw echtgenoot en die van zijn schoonbroer. De identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen en paspoorten van uw zoon en uzelf die zich in uw administratief dossier bevinden legde u reeds voor in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat het CGVS uw eerste verzoek afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien uitdrukkelijk werd geoordeeld dat er in uw hoofde niet kon besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming daar (i) geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u voor uw vertrek in Irak zou hebben gekend, (ii) u geen overtuigend en tastbaar begin van bewijs neerlegde die hier alsnog een ander licht op konden werpen en (iii) de situatie in Bagdad toen niet van die aard was dat er voor burgers kon besloten worden tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, werden duidelijk uiteengezet in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste relaas. De weigeringsbeslissing, genomen door de Commissaris-generaal, werd bovendien bevestigd door de RvV waardoor deze beslissing kracht van gewijsde geniet. De Raad oordeelde hierbij dat het feit dat u sjiïet bent en het gegeven dat u een bepaalde ziekte heeft niet konden leiden tot de conclusie dat u nood had aan internationale bescherming. U ging niet in cassatieberoep.

Uw tweede verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard daar het gegeven dat u volhardde in uw voorgaande problemen en een aantal loutere beweringen opwierp die zich na uw vertrek nog zouden hebben voorgedaan en die hieraan gelinkt zijn, i.c. uw moeder die Irak zou zijn ontvlucht en uw echtgenoot en schoonbroer die omwille van uw eerdere problemen in augustus 2018 in Irak zouden zijn vermoord, alsook het feit dat u goed geïntegreerd bent, geenszins volstonden om de eerdere appreciatie om te vormen.

Wat de beweerde moord op uw echtgenoot en schoonbroer betrof oordeelde het CGVS dat, zelfs indien ze al daadwerkelijk werden gedood, quod non, u niet kon aantonen dat zij omwille van uw voorgehouden problemen om het leven kwamen aangezien u niet verder kwam dan het uiten van loutere vermoedens en u geen details kon geven over de voorgehouden moorden of de redenen hiervoor. Los van het feit dat er geen objectieve bewijswaarde kon worden gehecht aan de kopieën van de overlijdensaktes stelde het CGVS vast dat uit de voorgelegde stukken op geen enkele manier kon worden afgeleid door wie uw echtgenoot en uw schoonbroer werden beschoten of waarom ze dan wel om het leven werden gebracht.

Uw stelling dat uw moeder Irak had verlaten en in Zweden verbleef toonde evenmin aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming aangezien uw claim dat zijn diende te vluchten omwille van uw problemen een loutere bewering betrof en gezien het ongeloofwaardig karakter van uw voorgehouden problemen niet kon worden volgehouden. Voorts kon u niet aantonen dat uw moeder daadwerkelijk in Zweden werd erkend als vluchteling aangezien u louter een kopie van een Zweedse verblijfsvergunning kon voorleggen die bovendien slechts geldig was tot 5 april 2019 en u bijgevolg niet kon aantonen dat zijn nog steeds in Zweden verbleef en ondertussen niet naar Irak terugkeerde. Zelfs indien uw moeder daadwerkelijk de vluchtelingenstatus verkreeg in Zweden kon dit niet leiden tot de conclusie dat u ook

de vluchtelingenstatus toegekend diende te worden aangezien elk verzoek om internationale bescherming op haar eigen merites beoordeeld dient te worden.

Wat betreft de integratie van uw zoon en uzelf in België werd er geoordeeld dat dit geen uitstaans had met uw asielmotieven en geen ander licht kon werpen op de beoordeling van uw situatie in Irak.

Waar u nog aanhaalde dat u niets of niemand meer had in Irak werd opgemerkt dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden problemen in Irak en dat bijgevolg niet kon worden aangetoond dat u geen woning meer zou hebben in Irak. Verder werd opgemerkt dat er getwijfeld kon worden aan het beweerde overlijden van uw echtgenoot, kon uit uw verklaringen worden afgeleid dat u nog contact had met uw schoonzus [Z.] in Irak en dat uw tante en de familie van uw man nog steeds in Irak verbleven. U kon niet aantonen dat u, in geval van een terugkeer, niet met uw zoon bij hen terecht kon of op hun steun zou kunnen rekenen.

U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielerzoek. U beperkt zich integendeel tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, nl. de problemen die u zou hebben gekend in Irak, het feit u goed geïntegreerd bent in België, dat bij een terugkeer uw zoon gevaar zou lopen in Irak en u er niemand meer heeft. Deze zaken werden reeds beoordeeld door het CGVS in het kader van uw vorig verzoeken om internationale bescherming. Een loutere herhaling van deze zaken kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Ook de door u voorgelegde documenten, weliswaar nu in originele versie, werden reeds in vorig verzoek aangehaald en uitgebreid besproken. Het gegeven dat u nu de originelen voorlegt doet niets af aan de eerdere motivering van het CGVS en verandert niets aan het feit dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat in casu geenszins het geval is en dat het algemeen geweten is dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden zodat hun bewijswaarde sowieso slechts relatief is.

Dat u omwille van de dood van uw echtgenoot, door uw schoonfamilie zou worden uitgehuwelijkt, uw zoon door hen zou worden afgenomen of u van slechte moraal als alleenstaande vrouw zou worden beticht, is opnieuw een vervolg van een gegeven dat nooit als aangetoond werd beschouwd, nl. uw problematiek in Irak en de hieraan gelinkte dood van uw echtgenoot en schoonbroer. Het betreft hier trouwens een blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven. U vermeldde bovendien nooit eerder dat er problemen bestonden tussen uw schoonfamilie en uw familie of dat het een hoogst conservatieve schoonfamilie zou betreffen. U bent nochtans een hooggeschoolde vrouw afkomstig uit een klaarblijkelijk gekende communistische familie, u was onafhankelijk, was actief als activiste voor vrouwenrechten en bekleedde een verantwoordelijke functie bij een overheidsdienst. Indien uw schoonfamilie of de stam van uw echtgenoot daadwerkelijk dermate conservatief is dat ze nu uw zoon zouden afnemen, u zouden uithuwelijken, verstoten of mogelijk zelfs vermoorden, mag worden verwacht dat u al eerder concrete problemen met hen gekend zou hebben toen u huwde met een van hun familieleden. Wat betreft uw schoonfamilie verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek bovendien dat ze oorspronkelijk weliswaar afkomstig waren uit Kerbala maar dat ze allemaal in Bagdad woonden. Uw schoonvader is een dokter en uw schoonmoeder een lerares Engels (CGVS 20/3/2017, p. 15). Deze zaken ondersteunen allermint uw huidige claim dat uw schoonfamilie dermate conservatief is dat u hen bij een terugkeer dient te vrezen en tonen allermint aan dat u desgevallend niet zou kunnen rekenen op hun bijstand of steun.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-

troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. [...]"

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van "Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 57/6/2 §1er, eerste lid, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid."

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

"Wat betreft het relaas van Verzoekster :

1.

- Mevrouw bevestigt haar verklaringen en herhaalt dat ze vreest vermoord te worden omdat ze was directrice van een afdeling binnen de organisatie 'Al Shuhdaa' : ze was verantwoordelijk voor een opvolgcommissie die de werken van een woonproject in Amara moest opvolgen en ze heeft problemen gekend met één van al Dawa partij en één van de Sadr partij;

- Mevrouw preciseert dat haar echtgenoot en haar broer omwille van haar problemen werden vermoord in Irak;

- De familie heeft Bagdad verlaten : haar moeder vluchtte naar Sweden en ze werd als vluchteling erkend;

- Mevrouw heeft vrees ivm haar zoon : geen toekomst voor hem in het geval van terugkeer naar Irak;

- Ze heeft ook gepreciseerd elementen op basis van haar statuut als 'vrouw': haar schoonfamilie heel strict en heel praktiserende sjiitische familie uit Kerbala;
- Risico om verstoten te worden of vermoord te worden;

2.

De vorige asielaanvragen van Verzoekster worden ongeloofwaardig beschouwd.

Ze is beschouwd als een risicoprofiel:

In het geval van terugkeer naar Irak zou Mevrouw A.-B. alleen zijn. Het gaat om een zeer kwetsbare persoon zonder bescherming (zonder bescherming van haar familie, van haar stam, van de autoriteiten) Ze is dus lid van een specifieke sociale groep zoals artikel 48/3§4d "een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd".

Mevrouw is in dit geval.

Verzoekster heeft een bijzonder profiel als vrouw: de positie van alleenstaande vrouwen in geheel Irak kwetsbaar."

Vervolgens citeert verzoekster uittreksels uit:

- UNHCR, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq, 31 May 2012, pp. 34-35, <http://www.refworld.org/docid/4fc77d522.html>;
- UN Assistance Mission for Iraq (UNAMI), Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May – 31 October 2015, 11 January 2016, p.28, <http://www.refworld.org/docid/56a09a304.html>;
- Buitenlandse Zaken Nederland, Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak, april 2015, p. 55-57, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/04/16/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak>;
- Buitenlandse Zaken Nederland, Algemeen Ambtsbericht Irak, december 2013, p. 50, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2013/12/20/algemeen-ambtsbericht-irak>;
- Minority Rights Group International, 14,000 Women Killed So Far In Iraq Conflict, Thousands More Abducted: New Research, February 2015, <http://www.refworld.org/docid/556eaa1f4.html>.

Verzoekster vervolgt:

"Verzoekster heeft haar land van herkomst op basis van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. Ze heeft dus aangetoond dat haar vrees actueel is.

3.

In Irak hebben geen woning, geen eigendom. « Il n'est pas contesté non plus que les requérants sont sunnites. H ressort de l'information du dossier administratif que les sunnites à Bagdad sont exposés à un risque plus élevé d'être victimes de formes de violences plus individuelles par les milices shiites. » (JCCE 29 mars 2018, n° 201 900)

4.

De slechte omstandigheden voor haar zoon in het geval van terugkeer naar Irak:

Wat betreft het onderwijs is in Irak:

Iedereen kent de problematieke situatie in Irak:

L'Unicef appelle Bagdad à favoriser la scolarisation des élèves

19/11/2018

Les inégalités économiques affectent le parcours des élèves en Irak, ravagé par la guerre et la pauvreté, a mis en garde l'Unicef lundi, appelant Bagdad à augmenter son budget de l'Education afin de permettre une plus longue scolarisation de tous les élèves.

L'Irak a besoin de 7.500 écoles supplémentaires, a affirmé le Fonds des Nations unies pour l'enfance, alors que plus de 1.000 établissements avaient été entièrement ou partiellement détruits. Pour faire face à cette carence, un tiers des écoles irakiennes ont dû mettre en place jusqu'à trois rotations par jour pour accueillir leurs élèves, a précisé l'Unicef dans un nouveau rapport. Il préconise une révision à la hausse du budget alloué à l'éducation, l'un des plus bas de la région, à 5,7% de l'ensemble des dépenses.

Mais le manque d'infrastructure n'est pas le seul responsable de l'échec de nombreux élèves dans un pays où 60% de la population a moins de 24 ans. Selon l'Unicef, 73% des élèves issus des familles les plus riches vont jusqu'au bout de l'enseignement secondaire, tandis que seuls 23% des plus pauvres y

parviennent. "Cela est Hé aux guerres, à l'effondrement économique et aux manque d'investissement depuis 20 ans", accuse le chef de l'Unicef en Irak Peter Hawkins.

"Quand la qualité s'effrite, les enfants quittent d'eux-mêmes l'école", poursuit-il dans un entretien avec l'AFP. "Le fossé grandissant entre ceux qui possèdent (des richesses) et ceux qui n'en ont pas sème la discorde et sape les intérêts des enfants et de l'Irak", ajoute-t-il. Alors que l'Irak tente de se relever de trois années d'occupation du groupe jihadiste Etat islamique (EI) et d'offensives meurtrières pour le déloger, les divisions au sein du Parlement bloquent toujours la nomination des ministres de l'Education et de l'Enseignement supérieur.

Het CGJ S beweert dat "Dat het onderwijs daar van een andere niveau zou zijn dan het onderwijs in België betekent echter niet dat jullie daar geen toegang zouden hebben tot onderwijs ... *

Men spreekt alleen niet van een andere niveau maar er is sprake van een alarmerende situatie:

"...L'Irak a besoin de 7.500 écoles supplémentaires, a affirmé le Fonds des Nations unies pour l'enfance, alors que plus de 1.000 établissements avaient été entièrement ou partiellement détruits. Pour faire face à cette carence, un tiers des écoles irakiennes ont dû mettre en place jusqu'à trois rotations par jour pour accueillir leurs élèves, a précisé l'Unicef dans un nouveau rapport... » (19/11/2018)

Hathaway et Foster font remarquer que « les affaires concernant des enfants demandeurs d'asile ont souligné l'importance de l'accès à l'éducation et aux moyens élémentaires de subsistance. (Cour constitutionnelle allemande, Décision du 24 mars 1997, 2 BVR 1024/95, NVWZ 97, 55)

La décision canadienne Elmi a déclaré utilement : « Ce qui représente un simple inconvénient pour un adulte risque fort bien de constituer une épreuve indue pour un enfant, en particulier l'absence d'amis ou de parents. En outre, dans le cas d'enfants dont les études ont déjà été interrompues par la guerre et qui arriveraient sans argent, il ne s'agit pas simplement d'une question de travail qui leur convient mais carrément de moyens de subsistance. » (Elmi C/ Canada, Cour Fédérale du Canada, Décision IMM-580-98, 12 mars 1999) (E. Feller, V. Turk et F. Nicholson, La protection des Réfugiés en droit international, Larcier 2008, p. 102)

Het CGVS heeft geenszins aangetoond dat deze kinderen toegang zouden hebben tot kwalitatief hoogstand onderwijs in Irak en dat het recht op toegang tot onderwijs een nuttig effect zou hebben.

In het geval, het is duidelijk dat de familie bescherming nodig heeft."

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en stelt zij dat de situatie in Bagdad nu verslechterd is. Zij citeert daarbij uit een reportage van Virginie Le Borgne, "envoyée spéciale à Bagdad (Irak), La Croix" van 6 oktober 2019.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verzoekster voegt geen stukken bij haar verzoekschrift toe.

3.2. Verweerder maakt op 26 februari 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad wordt gemaakt. Hij verwijst hierbij naar:

- het rapport van UNHCR: "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019;
- EASO "Country Guidance note: Iraq" van juni 2019;
- EASO "Country of Origin Report Iraq: Security situation" van maart 2019.

4. Beoordeling

4.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijven voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen, zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, zodat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor

uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Evenmin zet zij concreet uiteen op welke wijze de motivering in deze beslissing niet afdoende zou zijn. Het middel faalt op dit punt.

4.2. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, volstaat het niet dat er nieuwe elementen aanwezig zijn. De Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat het moet gaan om nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen, wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt of nog wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.3.1. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.3.2. De Raad herinnert eraan dat verzoeksters eerste beschermingsverzoek werd geweigerd omdat zij niet aannemelijk maakte een gegronde vrees voor vervolging te hebben in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal en de Raad waren immers van oordeel dat geen geloof kon gehecht worden aan verzoeksters vluchtmotieven die voortvloeiden uit haar weigering om haar medewerking te verlenen aan een corruptiezaak. Verder oordeelden de commissaris-generaal en de Raad dat er op dat moment voor burgers in Bagdad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond.

Verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal op 25 april 2019 onontvankelijk verklaard, waarbij werd verwezen naar de eerdere beoordeling in het eerste verzoek om internationale bescherming. Er werd verder aangegeven dat het opwerpen van een aantal loutere beweringen als zouden zich na verzoeksters vertrek nog nieuwe feiten hebben voorgedaan – de moord op haar echtgenoot en schoonbroer en het vertrek van haar moeder naar Zweden – niet volstond om een ander licht op haar zaak te werpen. Er werd hierbij concreet ingegaan op deze door verzoekster opgeworpen nieuwe feiten en voorgelegde documenten en gemotiveerd als volgt:

"Rekening houdende met voorgaande, spreekt het voor zich dat het thans louter volharden in uw voorgaande problemen én het opwerpen van een aantal loutere beweringen als zouden zich na uw vertrek nog nieuwe feiten hebben voorgedaan die hieraan gelinkt zijn, i.c. uw moeder zou Irak omwille van uw voorgaande problemen ontvlucht zijn en uw echtgenoot en schoonbroer zouden, eveneens omwille van uw eerdere problemen, in augustus 2018 in Irak vermoord zijn, geenszins volstaan om de eerdere appreciatie om te vormen.

Wat de moord op uw echtgenoot en schoonbroer betreft, voor zover het zou vaststaan dat zij daadwerkelijk werden gedood - quod non -, dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat u ook geenszins in concreto kan aantonen dat zij omwille van u en uw eerdere problemen om het leven kwamen. U komt in uw verklaringen immers niet verder dan het uiten van loutere vermoedens. Zo stelt u zelf uitdrukkelijk geen details te kennen aangaande de moorden en de reden hiervoor (zie verklaringen DVZ 2de VIB vraag 15). De voorgelegde overlijdensaktes kunnen hier ook geen ander licht op werpen. Documenten hebben hoe dan ook slechts bewijswaarde voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is. U legt bovendien ook louter kopieën voor van deze stukken. Echter, gezien het makkelijk te vervalsen karakter van dergelijke stukken, kan

aan de voorgelegde kopieën dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Bovendien is het algemeen geweten dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden zodat hun bewijswaarde sowieso slechts relatief is. Dit alles terzijde, uit de voorgelegde overlijdensaktes kan hoogstens worden afgeleid dat uw echtgenoot en schoonbroer om het leven kwamen tengevolge een beschieting, niets meer en niets minder. Wie hen zou hebben beschoten en waarom dit zou gebeurd zijn, kan op geen enkele manier uit de voorgelegde stukken worden afgeleid.

Dat uw moeder voorts ondertussen ook Irak heeft verlaten en in Zweden verblijft, toont ook geenszins aan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U komt ook hier niet verder dan op te merken dat zij vertrok omwille van uw problemen, doch opnieuw betreft dit een loutere bewering en, gelet op het eerder vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw eerste verzoek, kan dit ook niet worden volgehouden. Waarom uw moeder Irak verliet is geenszins duidelijk. Ook het feit dat uw moeder ondertussen in Zweden als vluchteling werd erkend, wat overigens ook niet is aangetoond - de voorgelegde kopie van het Zweedse document op naam van uw moeder betreft immers louter een verblijfsvergunning -, kan hier geen ander licht op werpen. Waarom uw moeder in Zweden een verblijfsvergunning kreeg, wordt niet aangetoond. Ook al zou het zo zijn dat uw moeder de vluchtelingenstatus verkreeg in Zweden, dit volstaat niet om ook in uw hoofd te beslissen tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Immers, elk verzoek wordt individueel en op zijn eigen merites beoordeeld. Tot slot kan hier nog worden aan toegevoegd dat uit de voorgelegde kopie van de Zweedse verblijfsvergunning blijkt dat deze geldig was tot 5/4/2019. U toont vooreerst niet aan dat haar verblijfsvergunning ondertussen werd vernieuwd/ verlengd. Bovendien toont het loutere feit dat uw moeder over een verblijfsvergunning in Zweden beschikt(e) geenszins aan dat zij thans ook effectief in Zweden verblijft en niet ondertussen naar Irak terugkeerde.

U haalt voorts nog aan dat u met uw zoon hier wil blijven, dat jullie goed geïntegreerd zijn, uw zoon gaat naar school, u spreekt Nederlands, u bent ingeschreven op de KU Leuven en werkt hier. Dit wordt op zich niet betwist en er kan zeker begrip worden opgebracht voor het feit dat u, met uw zoon, uw leven liever hier wil verderzetten. Echter, dit alles heeft geen uitstaans met uw asielmotieven en kan dan ook geen ander licht werpen op de beoordeling van uw situatie in Irak. Waar u nog opwerpt dat u niets en niemand meer heeft in Irak, dient allereerst nogmaals te worden opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in Irak zou hebben gekend. Dat u aldus geen woning meer zou hebben, is niet aangetoond. Dat u ook niemand meer heeft in Irak, kan ook geenszins worden volgehouden. Zoals reeds aangehaald kan ten eerste getwijfeld worden aan het beweerde overlijden van uw echtgenoot (zie supra). Dit terzijde, u verklaarde zelf in het kader van uw 2de verzoek nog steeds contact te hebben met uw schoonzus [Z.] (zie verklaringen DVZ 2de VIB vraag 20). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw 1ste verzoek, dat u naast uw moeder en echtgenoot nog familie had in Irak, i.c. uw tante alsook familie van uw man (zie verklaringen CGVS 1ste VIB p. 9, 14 en 15). U toont thans ook niet aan dat deze personen actueel niet meer in Irak verblijven noch dat u, ingeval van een terugkeer, met uw zoon niet bij hen zou terecht kunnen dan wel op hun steun zou kunnen rekenen.

De voorgelegde documenten vermogen bovenstaande niet om te vormen. De Belgische documenten tonen enkel aan dat u hier werk heeft en dat uw zoon naar school gaat. Dit wordt niet betwist, maar heeft louter betrekking op uw situatie in België. De overige documenten werden hierboven reeds besproken."

Verzoekster heeft tegen deze beslissing tot onontvankelijkheid geen beroep ingesteld bij de Raad. In de bestreden beslissing herneemt de commissaris-generaal een samenvatting van hetgeen reeds definitief werd geoordeeld in het kader van verzoeksters tweede beschermingsverzoek.

De hamvraag is of verzoekster in het kader van haar derde beschermingsverzoek elementen heeft voorgelegd die kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het volgend standpunt: "Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, nl. de problemen die u

zou hebben gekend in Irak, het feit u goed geïntegreerd bent in België, dat bij een terugkeer uw zoon gevaar zou lopen in Irak en u er niemand meer heeft. Deze zaken werden reeds beoordeeld door het CGVS in het kader van uw vorig verzoeken om internationale bescherming. Een loutere herhaling van deze zaken kan niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Ook de door u voorgelegde documenten, weliswaar nu in originele versie, werden reeds in vorig verzoek aangehaald en uitgebreid besproken. Het gegeven dat u nu de originelen voorlegt doet niets af aan de eerdere motivering van het CGVS en verandert niets aan het feit dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat in casu geenszins het geval is en dat het algemeen geweten is dat in Irak alle documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden zodat hun bewijswaarde sowieso slechts relatief is.

Dat u omwille van de dood van uw echtgenoot, door uw schoonfamilie zou worden uitgehuwelijkt, uw zoon door hen zou worden afgenomen of u van slechte moraal als alleenstaande vrouw zou worden beticht, is opnieuw een vervolg van een gegeven dat nooit als aangetoond werd beschouwd, nl. uw problematiek in Irak en de hieraan gelinkte dood van uw echtgenoot en schoonbroer. Het betreft hier trouwens een blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven. U vermeldde bovendien nooit eerder dat er problemen bestonden tussen uw schoonfamilie en uw familie of dat het een hoogst conservatieve schoonfamilie zou betreffen. U bent nochtans een hooggeschoolde vrouw afkomstig uit een klaarblijkelijk gekende communistische familie, u was onafhankelijk, was actief als activiste voor vrouwenrechten en bekleedde een verantwoordelijke functie bij een overheidsdienst. Indien uw schoonfamilie of de stam van uw echtgenoot daadwerkelijk dermate conservatief is dat ze nu uw zoon zouden afnemen, u zouden uithuwelijken, verstoten of mogelijk zelfs vermoorden, mag worden verwacht dat u al eerder concrete problemen met hen gekend zou hebben toen u huwde met een van hun familieleden. Wat betreft uw schoonfamilie verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek bovendien dat ze oorspronkelijk weliswaar afkomstig waren uit Kerbala maar dat ze allemaal in Bagdad woonden. Uw schoonvader is een dokter en uw schoonmoeder een lerares Engels (CGVS 20/3/2017, p. 15). Deze zaken ondersteunen allerminst uw huidige claim dat uw schoonfamilie dermate conservatief is dat u hen bij een terugkeer dient te vrezen en tonen allerminst aan dat u desgevallend niet zou kunnen rekenen op hun bijstand of steun.”

4.3.4. Verzoekster slaagt er middels haar verzoekschrift niet in voormelde vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen.

Door louter te volharden in het vluchtrelaas en elementen hiervan te benadrukken, brengt verzoekster de in casu bestreden beslissing niet aan het wankelen. Zoals hierboven reeds gesteld, kan verzoekster naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming niet verlangen dat er nogmaals een beoordeling geschiedt van een vorig verzoek om internationale bescherming. Verzoekster volhardt dat haar echtgenoot en (schoon)broer werden vermoord omwille van haar problemen, dat haar familie Bagdad heeft verlaten, dat zij vreest voor haar zoon en dat zij vreest te worden verstoten of vermoord door haar conservatieve sjiitische schoonfamilie uit Kerbala. Zij gaat echter geenszins in op de concrete beoordeling hiervan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Zij plaatst de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing dan ook niet in een ander daglicht.

4.3.5. Verzoekster houdt voor dat zij moet worden beschouwd als een risicoprofiel, met name een alleenstaande vrouw zonder bescherming.

De landeninformatie die verzoekster aanhaalt, blijkt enigszins verouderd. In de EASO “Country Guidance note: Iraq” van juni 2019 kan worden gelezen het gebrek aan een mannelijk ondersteuningsnetwerk op zichzelf geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, maar voor vrouwen wel het risico verhoogt om te worden blootgesteld aan handelingen die omwille van hun ernst, herhaling of cumulatie kunnen neerkomen op vervolging (p. 83).

Verzoekster brengt evenwel geen elementen aan die een ander licht werpen op de beoordeling van de commissaris-generaal dat (i) niet aannemelijk is dat verzoeksters echtgenoot en schoonbroer werden vermoord en (ii) zelfs indien zij zouden zijn vermoord, er uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij nog familie (haar tante) en schoonfamilie in Bagdad heeft (AD CGVS, 1ste verzoek, stuk 5, gehoorverslag, p. 14 en 15; en stuk 13, vragenlijst CGVS, punt 15 a), waarbij zij niet aannemelijk maakt dat zij deze familie moet vrezen noch aannemelijk maakt dat zij niet bij hen terecht zou kunnen voor hulp en steun.

Verzoekster kan dan ook niet zonder meer voorhouden dat zij beantwoordt aan het risicoprofiel van een alleenstaande vrouw zonder (mannelijke) bescherming. Het betoog van verzoekster, waarmee zij onder verwijzing naar (verouderde) landeninformatie de situatie van alleenstaande vrouwen in Irak uiteenzet, houdt geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten in waaruit blijkt dat zij moet worden beschouwd als een alleenstaande vrouw zonder (mannelijke) bescherming.

Hierbij moet verder in herinnering worden gebracht dat verzoekster, voorafgaand aan haar vertrek, een vrij progressief leven kon leiden in Irak: zij genoot een hoge opleiding in Irak, ze was een activiste en had een hoge functie binnen een overheidsorganisatie. Het argument dat verzoekster alhier verwesterd is, kan dan ook niet worden gevolgd. Verzoekster maakt in deze ook geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zouden hebben gekend.

Verzoekster citeert in haar verzoekschrift nog een reportage van een *“envoyée spéciale à Bagdad”*, waarin melding wordt gemaakt van geweld tegen manifestanten en journalisten. De Raad ziet evenwel niet in hoe deze omstandigheden betrekking zouden hebben op verzoeksters situatie en zij verduidelijkt dit ook niet.

Wat betreft de integratie van verzoekster en haar zoon en hun scholing alhier, heeft de commissaris-generaal terecht verwezen naar het gestelde in de beslissing van 25 april 2019, met name dat dit geen uitstaans heeft met de asielmotieven en geen ander licht kan werpen op de beoordeling van de situatie in Irak. Waar verzoekster thans ingaat op de povere kwaliteit van de scholing in Irak, wijst de Raad erop dat dergelijke omstandigheid an sich vreemd is aan het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster toont niet aan dat haar zoon moedwillig de toegang tot het onderwijs zou worden ontzegd omwille van één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Enig verband met de vervolgingsgronden ontbreekt dan ook volledig. Verzoekster beperkt zich tot het citeren van louter algemene informatie omtrent het problematische schoolverloop in Irak. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat hierin voornamelijk wordt gewezen op problemen ten gevolge van economische ongelijkheid, waarbij kan worden opgemerkt dat uit niets blijkt dat verzoekster en haar zoon, voorafgaand aan hun vertrek uit Irak, in een economische penibele situatie leefden. Hierbij kan eveneens worden opgemerkt dat verzoekster in Irak zelf universitair onderwijs heeft genoten. In casu liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er sprake is van een gezin dat moeilijkheden zou ondervinden om toegang te krijgen tot het onderwijs. De Raad ziet ten slotte niet in waarom de commissaris-generaal zou dienen aan te tonen *“dat deze kinderen toegang zouden hebben tot kwalitatief hoogstaand onderwijs in Irak en dat het recht op toegang tot onderwijs een nuttig effect zou hebben”*. In navolging van de commissaris-generaal kan de Raad begrip opbrengen voor het gegeven dat verzoekster en haar zoon zouden wensen om hun leven alhier verder uit te bouwen, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal kon op goede gronden concluderen dat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt.

4.3.6. Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, moet een onderscheid worden gemaakt tussen twee situaties.

De eerste situatie betreft een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld in het lopende gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, par. 35).

De tweede situatie betreft de situatie waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, par. 39).

De verwerende partij heeft bij aanvullende nota van 26 februari 2020 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad aangevuld met het rapport van UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019, de EASO

"Country Guidance note: Iraq" van juni 2019 en het EASO "COI Report Iraq: Security situation" van maart 2019. Verder zet de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Bagdad:

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (...) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017. De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, concludeert de Raad samen met verweerder dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingen-

wet. Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht stelt.

Waar verzoekster verwijst naar de burgerdemonstraties in Bagdad sinds oktober 2019 en het geweld dat daarbij werd gebruikt, wijst de Raad erop dat dit type geweld evenwel niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De commissaris-generaal ontkent evenwel niet dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Aldus rijst de vraag of verzoekster persoonlijke omstandigheden kan invoeren die in haar geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

De Raad herinnert aan dat het Hof van Justitie de aard van de “persoonlijke omstandigheden”, die bij deze tweede hypothese in overweging kunnen worden genomen, niet heeft gepreciseerd. Niettemin kunnen deze omstandigheden, in het licht van het beginsel van autonomie van begrippen, zoals bevestigd door het Hof, alsook in het licht van de noodzaak aan een uitlegging die nuttig effect geeft aan de wet, niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van een verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precarie socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Verzoekster brengt evenwel geen persoonlijke omstandigheden aan die in haren hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. In zoverre verzoekster nogmaals zou wijzen op haar kwetsbare situatie als alleenstaande vrouw, die geen beroep kan doen op (mannelijke) bescherming van haar (schoon)familie, herhaalt de Raad dat verzoekster niet ingaat op de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

4.3.7. Gelet op het geheel dat voorafgaat, besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster de schending aanvoert van artikelen 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet alsook van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is dit onderdeel van het middel onontvankelijk aangezien zij verzuimt om uiteen te zetten op welke wijze deze bepalingen door de bestreden beslissing zouden worden geschonden.

4.3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de

zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES